

Geschiedenis

Sinds de 18^e eeuw hadden de katholieken in Voorschoten een schuurkerk. De nieuwe grondwet van 1848 maakte het herstel van de bisschoppelijke hiërarchie mogelijk (1853). Daarop volgde het oprichten van de H. Laurentiusparochie (1858), en uiteindelijk de bouw van de kerk. Op 20 maart 1866 werd de eerste steen gelegd en op 17 augustus 1868 werd de kerk door de toenmalige bisschop van Haarlem, Mgr. Wilmers gewijd. De kerk werd in 1976 Rijksmonument. De kerk is (evenals de pastorie) ontworpen door de architect Th. Asseler.

Architectuur

De H. Laurentiuskerk is een neogotische pseudobasiliek met een hoge toren. De kerk is een driebeukig gebouw met een schip van acht traveeën diep. De toren, die tegen de westgevel is aangebouwd, is ca. 45 meter hoog. De toren bestaat uit twee vierkante geledingen waarboven

zich wijzerplaten bevinden en een achtkantige geleding met op elke kant een zogenaamde wimberg (driehoekig gevelement boven de openingen), elk met kruis, die de spits (eveneens met kruis) omringen. In de toren bevinden zich drie klokken. (Zij dateren van na de tweede wereldoorlog. De oorspronkelijke klokken waren door de bezetter gevorderd). Het interieur is een voorbeeld van “stucadoorsgotiek”. Belangrijke wijzigingen in het interieur vonden plaats in 1934, 1954 en 1969.

Restauratie 1995/96

Een omvangrijke restauratie vond plaats in de jaren 1995/96. Herstel van torenspits, metselwerk, dak en ramen waren noodzakelijk. Zichtbare veranderingen waren verder: drie nieuwe ramen in de westgevel, het splitsen van de kerkbanken ten behoeve van een middenpad, en het opnieuw schilderen van het interieur, zoveel mogelijk in de oorspronkelijke kleuren. Daarmee werd een deel van de eerdere “modernisering” teruggedraaid. Onder de vele verflagen zijn verschillende muurschilderingen gevonden. Enkele daarvan zijn (deels) hersteld, bij andere was herstel niet meer mogelijk. Ook werd het houten hoogaltaar geplaatst (zie hieronder).

Interieur

Twee grote opvallende elementen aan beide uiteinden van de kerk vermelden wij hier:

- Het houten hoogaltaar, met de vele kleurige beelden, dateert van 1864-1867 en komt uit een kerk in Prinsenbeek. Vele vrijwilligers hebben dit altaar gedemonteerd, gerestaureerd en opgebouwd.
- Het hoofdorgel werd in 1792 gebouwd door de Oostenrijkse orgelbouwer Johannes Mitterreither voor de schuurkerk. Het is dus ouder dan de huidige kerk. Enige jaren na de bouw van de kerk werd het orgel overgeplaatst, voorzien van een neogotische kas en uitgebreid door Matthias van den Brink (1876). Het is gereconstrueerd en gerestaureerd in 2009. Het is het grootste 18^e eeuwse orgel van het bisdom Rotterdam. Het koororgel werd gebouwd door orgelbouwer Verschueren in 2007. Over het hoofdorgel is een aparte informatiegids beschikbaar. Voor de overige elementen uit het interieur zie: Gids voor de H. Laurentiuskerk, verkrijgbaar in de kerk.

Dirk Gudde - juni 2018

